

HJÆLPEMIDDEL 1

Protester under Det Arabiske Forår i 2011

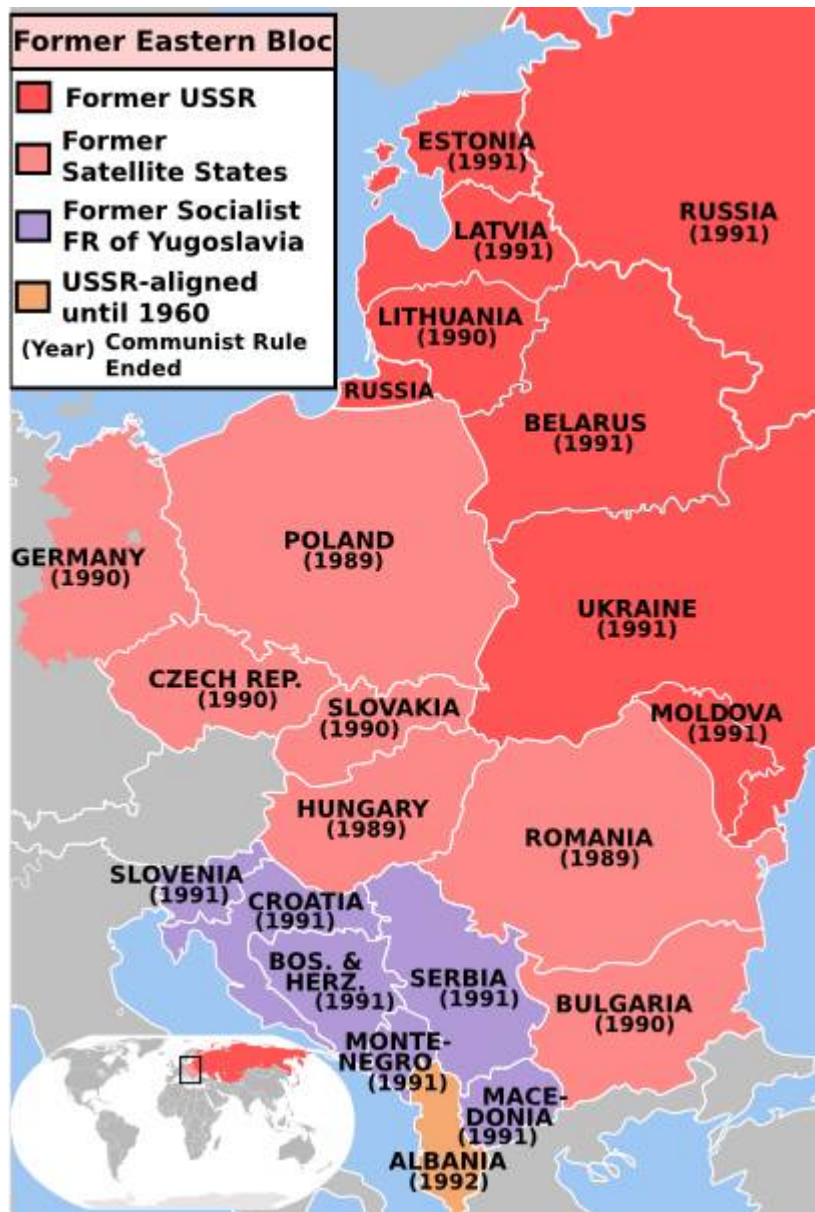

Kilde: Kort lavet af "Newsmappers" på Tripline

HUSET FOR EUROPÆISK HISTORIE

Revolutionerne i 1989 i Østblokken

Kilde: Wikipedia © Public domain

Revolutionerne i 1848 i Europa

Revolutionerne i 1848, kendt som Nationernes Forår, blev en række politiske omvæltninger, som bredte sig til hele det europæiske kontinent, fremmet af nationalisme, liberalisme, sociale ændringer og økonomisk krise.

Kilde: Revolution and Reaction in Europe 1815 - 1849, Atlas of World History, Philips, London, 1999, Map 3, p 173 © Atlas of World History, Philips, London, 1999

Uddrag af artiklen "The Domino Revolutions: 1848, 1989, 2011"

»(...) Parallellerne mellem 1848, 1989 og 2011 er særlig iøjnefaldende på grund af den store hastighed, som revolutionerne spredte sig med, oprørernes og demonstranternes fælles formål i forskellige lande, og den forbløffende fart, med hvilken de tilsyneladende solide gamle regimer bøjede sig for presset for ændring (eller syntes at gøre det). En af de tydeligste ligheder ligger i teknologiens rolle i forbindelse med udbredelsen af revolutionerne: dampkraft i 1848, telekommunikation i 1989 og internettet og mobiltelefoner i 2011. De indlysende forskelle er også blevet bragt på bane: Det er næsten blevet helt almindeligt blandt observatører i det arabiske forår at udtrykke håb om, at 2011 vil blive som 1989 og ikke som 1848. En grundigere undersøgelse er dog endnu mere oplysende om dynamikken i en revolution med dominoeffekt.

(...) i alle revolutioner med dominoeffekt er civilsamfundets rolle central for at fremme opposition til den gamle orden i en kultur med en kritisk holdning, men hvor snævert et socialt fundament civilsamfundet end måtte have (...)

Alle revolutioner med dominoeffekt havde også langvarige økonomiske årsager: For det første blev revolutionerne i 1848 skubbet frem gennem en konstant befolkningstilvækst, som ikke var ledsaget af en omfattende vækst i produktivitet før senere i det nittende århundrede. Det arabiske forår opstod naturligvis i den nuværende stemning med global finansiel nedsmeltning.

For det andet arbejdede voldshandlingerne enten for at blotlægge de gamle styrers brister eller for at påvise mulighederne, hvilket fik de revolutionære aktiviteter til at sprede sig. I 1848, 1989 og 2011 gav forskellige former for vold revolutionerne deres første martyrer. I Frankrig fik disse revolutioner en række andre opstande til at bryde ud rundt om i Europa i 1848, nedslagtningen af ubevæbnede demonstranter på Rue des Capucins fik en anspændt situation til at blusse ud i åbent oprør. Drabet på demonstranter på trapperne til katedralen i Timisoara i 1989 var et tydeligt tegn på, at Ceausescus regime var ved at gå i opløsning. (...) i Tunesien udløste den markedssælger, der satte ild på sig selv i 2011 som en selvfølgelig handling, ikke kun oprøret i sit eget land, men i hele den arabiske verden. (...)

For det tredje, da revolutioner med dominoeffekt er transnationale, giver de genlyd i internationale relationer, da de store magter med interesser i regionen er bekymret for dens stabilitet og revolutionær "afsmitning". På samme tid arbejder selv revolutioner med dominoeffekt inden for rammerne af eksisterende stater, og de nye styrer tænker ofte i form af national interesse.«

Kilde: Dr Michael Rapport and Dr Kevin Adamson, [History Workshop Online](#), 12/01/2012

Spiren til revolutionære knytnæver, vægmaleri af Zoo Project, Tunis, Tunesien, marts-april 2011

Kilde: Fotografi udlånt af Elissa Jobson for online-udstillingen "Creative Dissent" af University of Michigan, Ann Arbor og the Arab American National Museum, Dearborn © Elissa Jobson - Bilal Berreni - Zoo Project